ходить у Львовѣ
дня (крôмъ недѣль и
кат. святъ) о 5-ой го-
динѣ по полудни.

Адміністрація и
экспедиція пôдъ ч. 8
ця Чарнецкого.

Редакція ул. Фран-
цишканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся
лишь франкованй.

Рекламаціи неопе-
чатанй вôльнй вôдъ порта.
Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои".

Предплата у Львовѣ
въ Адміністраціи „Ґазеты
Львôвскои" и въ ц. к. Ста-
роствахъ на провінціи

на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . . 60 к.
мѣсячно . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пере-
сылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

287. Вторникъ 24 грудня (5 сѣчня) 1891 Рôкъ I.

Новорôчнй бажаня и надѣѣ.

Вся заходна Европа обходила минувшои тницѣ торжество, котре хочь що року поряе ся а всежь таки есть намъ миле, бакъ пожадане, якъ тепла весна по довгôй студной зимѣ. Торжество Нового року, то есть ь та етапа въ нашôмъ житю; пристаемо на на хвильку якъ бы на вôдпочинокъ и оглядаемось позадъ себе на дорогу, яку мы вже перебули, та дивимось на передъ себе на ту, ще стоить передъ нами. Того дня представляесь намъ наше жите якъ двѣ великй книги: одна отверта и записана, въ котрой можемо читати и все собѣ пригадати, що мы робили, можемо зъ спокоемъ и розвагою оцѣнити нашу минувшôсть; — друга замкнена и запечатана семи печатями, не знаемо, що ще въ нѣй для насъ призначено и що въ нѣй треба буде записати. Не диво отже, що въ тôй якъ важнôй хвили житя якъ поодинокихъ людей такъ и цѣлыхъ народôвъ будять ся въ насъ новй бажаня, новй надѣѣ. Натура людська завсѣгды однакова: „Що було то ся минуло"; — люде не радо споглядають въ сѣй хвили въ минувшôсть, але за то тимъ радше складають собѣ взаимнй желаня всякого добра на будучнôсть.

Вôйшло въ звычай, що на Новый рôкъ во всѣхъ европейскихъ дворахъ, розумѣе ся, о скôлько на то вôдносины позваляють, вôдбувають ся принятя и при тôмъ выголошують ся бесѣды, котрй въ певнôй мѣрѣ кидають поглядъ на минувшôсть, констатують ситуацію політичну и заповѣдають станъ еи на будучнôсть, о скôлько то есть въ силѣ чоловѣка предвидѣти его на передъ. Такъ бувало давнѣйше, такъ було и сего Нового року. Приглянимо ся отже, якй бажаня и надѣѣ высказано сего Нового року въ Европѣ.

Передовсѣмъ треба зазначити, що принятя у Вѣдни и Берлинѣ вôдбули ся зовсѣмъ тихо, безъ всѣлякои ознаки політичнои. Въ Берлинѣ сподѣвали ся, що цѣсарь Вільгельмъ выголосить велику бесѣду політичну; тымчасомъ цѣсарь, приймаючи у себе канцлера Капрівіого и другихъ мужѣвъ державныхъ, подякувавъ имъ лишь за ихъ желаня и розмавлявъ зъ ними о зовсѣмъ рôвнодушныхъ справахъ.

Зъ Будапешту, де звычайно на принятю у президента міністрôвъ люблять выголошувати великй бесѣды політичнй, не обôйшло ся и симъ разомъ безъ нихъ, тôлькожь они мали бôльше характеръ внутрѣшный и крутили ся около теперѣшнои ситуаціи політичнои на Угорщинѣ. Президентъ міністрôвъ зазначивъ въ своѣй промовѣ два важнй моменты зъ минувшого року а то: заведене рôвноваги фінансовои и заключене угодъ торговельныхъ. При тôмъ пôднѣсъ ґр. Сапарій и ту важну появу, що тй угоды торговельнй ухвалили до шѣсть недѣль парляменты ажь шести державъ. Есть то — сказавъ ґр. Сапарій — велика подія. Дальше звернувъ президентъ міністрôвъ на справы внутрѣшнй и сказавъ, що одною зъ найважнѣйшихъ задачь, якй ждуть правительство, есть реформа адміністраціи краю; правительство вôдповѣдно до своеи програмы буде старати ся, щобы сю справу якъ найскорше залагодити. То стало ся головною причиною розвязаня парляменту. Нарôдъ скаже теперь и свое слово а президентъ міністрôвъ переконаный, що нарôдъ дасть теперь свою санкцію ухвалѣ бôльшости парляменту, котра постановляе перевести реформу адміністраціи. Слѣдуючій парляментъ буде мати такимъ чиномъ не легку задачу, установити якйсь способы для удержаня поваги парляменту. Тои поваги не можна удержати самыми лишь поправками реґуляміну палаты; одинокій спосôбъ есть лишь, коли самй члены парляменту будуть дбати про честь и повагу сего законодавчого тѣла. Наконець згадавъ ґр. Сапарій ще про выборы и высказавъ надѣю, що коли нарôдъ сѣмъ разôвъ вôдъ 1869 року высказувавъ ся за правною пôдставою державы зъ 1867 р., то выскаже ся за нею и осьмый разъ при новыхъ выборахъ. Маемо надѣю — сказавъ президентъ міністрôвъ, що нарôдъ рѣшить въ нашу користь.

На принятю у президента палаты Печіого мавъ промову звѣстный політикъ угорскій Максъ Фалькъ, котрый мѣжь иншимъ такъ сказавъ: Хочемо стеречи енерґічно публичнои свободы, въ першôмъ рядѣ правъ парляменту и его свободы. То есть одиноке пытане, зъ котрымъ хочемо станути передъ народомъ, що знае нашу проґраму и знае, що мы могли бы робити, колибъ насъ нѣхто не спинявъ. Коли бôльшôсть народу рѣшить въ нашу користь, то тому рѣшеню будуть мусѣли пôддати ся и тй, що своимъ поступованемъ спиняють нашу дѣяльнôсть.

Бôльше вже загально европейского интересу мають промовы президента французскои републики Карнота и италіяньского короля, бо въ нихъ порушае ся то, о що дрожить нинѣ цѣла Европа, въ нихъ бесѣда и про миръ европейскій. Президентови Карнотови складало новорôчнй желаня тѣло дипломатичне, въ котрого имени промавлявъ нунцій папскій, котрый такъ сказавъ: „Я и мои товаришѣ зъ тѣла дипльоматичного щасливй, що можуть вамъ побôчь выразôвъ нашои почести высказати такожь желаня повного и доброго поводженя а такожь и благородному народови французскому, котрого судьба спочивае въ ва-

„Варôвки" и „днѣ феральнй".

Мало хто знае, що то таке „варôвка". Такъ называють на пôдгôрю Коломыйскôмъ и въ коломыйскихъ горахъ тй днѣ, въ котрыхъ або таки зовсѣмъ не вôльно робити, „бо грѣхъ", або треба конче здержати ся лишь вôдъ деякихъ робôтъ, „бо буде нещасте". Слово „варôвка" походить очевидно вôдъ „варувати ся", — стеречи ся, абы черезъ власну вину не попасти въ яке нещасте. Варôвки обходять ся у насъ однакожь не лишь на самôмъ Покутю, але й въ цѣлôмъ краю зô всѣлякими вôдмѣнами и мало що не въ кождôй громадѣ инакше, после звычаю, якого де придержують ся. Они то становлять тй свята народнй, такъ сказати бы пôвурядовй, котрыхъ не признае нѣ церковъ нѣ держава, а зъ котрыхъ деякй суть очевидно спадщиною глубокои старины, въ котрôй нашй предки придержувались ще вѣры поганьскои. Многй зъ нихъ суть однакожь лишь наслѣдкомъ забобонности, котра знôвъ мае свое жерело въ темнотѣ народу. Зъ вôдси то мабуть походить, що однй варôвки мають бôльше загальный характеръ и обовязкують ся однаково майже въ цѣлôмъ краю, або въ бôльшихъ его частяхъ, другй обмежають ся лишь на поодинокй громады а навѣть и на поодинокй домы.

Неразъ можна почути, якъ одна сусѣдка оправдуе ся передъ другою: „Ой нѣ, сусѣдко голубко, не буду въ середу прати; вôдъ коли мôй Никольцьо тогôдъ попаривъ ся золою та померъ, я вже зарекла ся прати въ середу". А стара бабуся наказуе знôвъ маленьку внучку: „Грѣхъ дитинко въ святу пятноньку шити, бо Матѣнонька Божа плаче" И дѣвчатко кидае вôдъ себе платокъ, вôддае голку бабуси, та запамятуе собѣ добре, бо неразъ на цѣле жите, науку бабусѣ и не шие вже нѣколи въ пятницю, бо тогди „Матѣнонька Божа плаче". Такимъ способомъ повстае мѣсецева варôвка, котра зъ роду въ рôдъ переходить и котрои цѣла родина совѣстно держить ся. Того рода варôвки мають свое жерело очевидно лишь въ забобонахъ, походячихъ, якъ сказано, зъ темноты народу.

Иншй варôвки мають вже ширше значѣне; ихъ придержують ся не лишь цѣлй громады, але и цѣлй стороны. У нашихъ Гуцулôвъ звѣстне свято „рахманьскій великдень". Въ то свято не вôльно нѣчого робити, бо „камѣне горить". Въ пояснене сего свята не будемо запускати ся; скажемо хиба, що оно зъ своими звычаями на Гуцульщинѣ нагадуе дуже якйсь давнй замерклй часы глубокои старины. Цѣкаве есть, що въ многихъ сторонахъ на Подôлю обходить ся варôвка „Паликопы"; въ той день не вôльно нѣ жати нѣ косити нѣ снопôвъ звозити, бо буде огонь, збôже згорить. И ся варôвка, якъ попередна стоить въ звязи зъ огнемъ. Есть ще и третя варôвка, въ котрôй огонь грае такожь велику ролю. Скрôзь въ сторонахъ, де сѣють богато конопель, кажуть, що грѣхъ терти коноплѣ на „Михайлове чудо", бо буде огонь, и сѣльскй ґаздинѣ дуже пильнують тои варôвки.

Можна бы такихъ варôвокъ ще богато навести и добре бы було, коли бы хто знайшовъ ся, що зôбравъ бы ихъ въ одну систематичну цѣлôсть. Була бы то дуже вдячна праця для кождого етноґрафа, котра бы розъяснила не лишь ще бôльше свѣтоглядъ нашого народу и дозволила глубше вглянути въ его жите, але причинилась бы може до розъясненя не одного пытаня, дотыкаючого далекои давнины, зъ котрои позôстали намъ лишь маленькй слѣды въ обрядахъ святочныхъ, що нинѣ прибрали вже майже зовсѣмъ характеръ христіяньскій, та якъ разъ въ тыхъ святахъ, котрыхъ нарôдъ нашъ задля своеи темноты и зъ власною шкодою придержуе ся. Нинѣ, коли якъ разъ надходять такъ важнй для насъ свята, Рождество Господне, якъ разъ пора для етноґрафôвъ до такои роботы.

Въ противположности же до нашихъ варôвокъ, котрй здають ся бути пытомого руского походженя, або бодай въ дуже давныхъ часахъ у насъ настали, стоять т. зв.

шихъ рукахъ. Засылаючи просьбу до провидѣнія Божого, щобы оно тї нашї желаня въ якъ найбôльшôй мѣрѣ збôльшило, прошу васъ, пане президентъ, приймити вôдъ тѣла диплохматичного тї щирї и новиї глубокого поважаня выразы".

Президентъ подякувавши за тї желания, сказавъ: Рôкъ 1892 буде—того бажаемо и того сподѣваемо ся — мирный и богатый въ плоды, а правительство буде тымчасомъ въ силѣ присвятити свои змаганя и свою дѣяльнôсть розслѣдамъ економічныхъ интересôвъ и соціяльныхъ задачъ, котрї чимъ разъ бôльше вымагають его опеки. Хочь република мае почуте права и традиціи Франціи, то всежь таки она не менше привязана и до политики мира та згоды. Заверьте о тôмъ на ново вашõ правительства, котрыхъ такъ достойно заступаете.

Такъ отже Франція заповѣла отверто устами свого президента, що и въ слѣдуючôмъ роцѣ буде держати ся политики мира и згоды, а то фактъ не малои ваги.

Италіяньскій король Гумбертъ принимаючи у себе на Новый рôкъ членôвъ палаты, міністрôвъ и другихъ достойникôвъ державныхъ, заявивъ насамперéдъ, що подчасъ своеи найновѣйшои подорожи до Мондові и Палермо, переконавъ ся знову, зъ якъ великимъ довѣріемъ вôдносять ся Италіянцѣ до своихъ институцій державныхъ и якъ прихильнї для королевского двору, за що высказуе имъ свое признане. Король зазначивъ велику надѣю на то, що угоды торговельнї будуть принятї, що дуже корисно вплыне на интересы народу и закôнчивъ свою бесѣду тымъ, що мае повну надѣю на то, що политичне положене Европы дасть можнôсть довершити дѣло мира.

Наконець треба ще згадати и про новорôчну промову бельгійского короля, хочь она мала лишь характеръ внутрѣшнои политики, але все таки есть досыть цѣкава. Король нагадавъ справу ревізіи конституціи и сказавъ, що Бельгія мае то щастє, що вôдъ коли истнуе, може сама собою управляти и не спонукуе сусѣдôвъ, щобы они до еи справъ мѣшали ся. То мае Бельгія завдячити своѣй мудрôй конституціи. Мимо того король уважае, що право голосованя треба конче розширити и змѣнити декотрї постановы конституціи.

Наконець зазначивъ король такожь конечну потребу завести побôчь реформы политичнои такожь и реформу економічну. — Зъ сеи промовы короля можна сподѣвати ся, що може въ недалекôмъ часѣ прийде въ Бельгіи до ревізіи конституціи и розширеня права голосованя.

Переглядъ політичный.

Є. Вел. Цѣсарь санкціонувавъ законъ о заведеню Палатъ лѣкарскихъ, котрї мають зорґанізувати ся вже въ найблизшôмъ часѣ.

П. Міністеръ справедливости ґр. Шенборнъ, повернувъ онogди зъ Праги до Вѣдня. Пôдчасъ свого побуту въ ческôй столици конферувавъ п. Міністеръ зъ Президентомъ высшого суду краевого, Румлеромъ въ справѣ дальшихъ працъ комісіи, занимаючои ся розмеженемъ судовыхъ повѣтôвъ въ Чехахъ.

Онogди у Вѣдни вôдбулась пôдъ проводомъ президента кабінету ґр. Таффого міністеріяльна рада, на котрôй, якъ доносять, обговорювала ся справа уступленя бар. Чедика а именованя дра Билиньского президентомъ ґенеральнои Дирекціи державныхъ зелѣзниць. Урядове оголошене змѣны въ управѣ державныхъ зелѣзниць мае наступити — якъ доносить Presse — вже сего тыждня.

Пôсля дотеперѣшныхъ диспозицій, збере ся Рада державна на дальшу сесію 8 сѣчня и заразъ на першôмъ засѣданю представить ґр. Таффе Палатѣ новоименованого міністра ґр. Кінбурґа. На другôмъ засѣданю розпôчнуть ся нарады надъ угодами торговельными, котрї потягнуть ся кôлька днêвъ, а вôдтакъ будуть ще залагодженї предложеня правительства о пароходнôй плавбѣ на Дунаю и проектъ реформы студій правничихъ. Въ лютôмъ будуть скликанї Соймы краевї, а зъ кôнцемъ марта збересь знову Рада державра, а сесія еи потягне ся ажь до мая. Вôдтакъ будуть радити спôльнї Делеґаціи.

Въ виду именованя ґр. Кінбурґа міністромъ изъ сполученои нѣмецкои лѣвицѣ и маючого наступити именованя дра Бѣлиньского изъ Кола польского президентомъ ґен. Дирекціи зелѣзниць державныхъ поставивъ бувъ Vaterland пытане: А дежь клюбъ Гогенварта? На се пытанє вôдповѣдає Гоппк, що шефъ секціи въ міністерствѣ просвѣты ґр. Енценбурґъ мае бути именованый намѣстникомъ въ Градци а на его мѣсце буде покликаный оденъ членъ клюбу Гогенварта а Reichenb. Ztg. каже навѣть, що симъ членомъ буде пос. Шукле, Словенець.

Вôдъ кôлькохъ днêвъ ходить чутка що дръ Смолька, пос. Горайскій, віцепрезидентъ краевои Рады шкôльнои дръ Бобжиньскій и п. Федоровичь зъ Вôкня маюта бути покликанї до Палаты панôвъ. Що до дра Смольки то здаесь бути та чутка зовсѣмъ безосновна, бо дръ Смолька мае и дальше остати ся президентомъ Палаты пословъ; що до другихъ наведеныхъ повысше осôбъ нема такожь досвѣ... нѣякого потверджения тои чутки.

Вѣсти о руху революцій́нôмъ въ Росс... стають чимъ разъ частѣйшї а теперь якъ б... для вôдмѣны говорять о якомсь атентатѣ н... царя. До Вѣдня мала наспѣти вѣсть въ П... тербурга о выкрытю якогось заговору в... Гатчинѣ противъ царя. Кажуть, що заразъ п... выѣздѣ царя зъ Гатчины до Петербурга мав... настати "въ Гатчинѣ на дворци зелѣзни... такъ сильный выбухъ дінамітовый, що а... дворець значно ушкодженый. Потверджен... сеи вѣсти доси нема.

Voss. Ztg. доносить, що царь, одержавш... вѣсть о ухваленю болгарскимъ собраніемъ д... жизненнои пенсіи бувшому князеви болга... скому Александрови Баттенберґови мавъ ск... зати: „То менѣ подобає ся, коли народъ ок... зуе вдяку свому володареви, але було б... красно, коли бы Болгарія памятала и о вдя... ности, для инщихъ своихъ добродѣѣвъ."

Аґентія Стефаніого доносить, що въ ит... ліяньскôмъ кабінетѣ мають наступити деяк... змѣны; міністеріяльна рада рѣшила предл... жити королеви, щобы димісію міністра справ... дливости Феррариса принявъ, а дотеперѣшно... міністра рôльництва п. Кімірri заименував... міністромъ справедливости, президентови ж... кабінету повѣривъ тымчасово теку рôльництва.

Новинки.

— **Громадѣ Маковиска,** въ повѣтѣ ярославскôмъ дарувавъ Є Вел. Цѣсарь на докôнчене будовы школь... 100 зр. запомоги

— **Именованя.** П. Міністеръ торговлѣ именував... старшого инжиніра Франціска Шайна въ Празѣ радн... комъ будôвництва для технічнои службы Дирекціи почт... и телеґрафôвъ у Львовѣ. — Ц к. краева Дирекц... скарбу именувала Петра Стасину рахункового подофі... цира 9 полку пѣхоты, податковымъ адъюнктомъ въ ... кл ранґи — Ц к. краева Рада шкôльна именувала Ра... лодислава Данця сталымъ учителемъ при етатов... школѣ народнôй въ Кобылю.

— **Перенесеня** Дирекція почтъ и телеґрафôв... перенесла почтового офіціяла, Станіслава Блотницког... зъ Ряшева до Кракова.

— **П Ант. Шіффнеръ,** радникъ Двору, началь... ный директоръ почтъ и телеґрафôвъ у Львовѣ, вступа... въ станъ спочинку Наслѣдникомъ его заименовано стар... шого инспектора при ґенеральнôй дирекціи зелѣзниц... державныхъ. Иванъ Алоисъ Сеферовичь, котрый одер... жавъ титулъ радника Двору. П. Сеферовичь бувъ ч...

„феральнї днѣ", що зайшли до насъ изъ захôдної Европы. Слово „феральный" повинно бы выговорювати ся „феріяльный", що значить тôлько, що святочный; у насъ однакожь розумѣють пôдъ „феральнымъ днемъ" звычайно якійсь день нещасливый, день, котрый не приносить чоловѣкови щастя. Якъ на варôвки зважають лишь по селахъ, такъ знову на днѣ феральнї звертають увагу бôльше лишь по мѣстахъ. Коли однакожь якійсь темный, не просвѣченый мѣщанинъ заклине кому и скаже: А, феральный день бы на тебе зайшовъ! — то ще не велика дивота; але дивота, що дуже значна часть т. зв. интеліґенціи, часомъ навѣть мимо высшои науки, свято вѣрить въ тї феральнї днѣ. А прецѣ не есть то нѣчого, якъ лишь такій забобонъ, якого бы не повстыдавъ ся и найтемнѣйшій народъ.

И тутъ знову маесь рѣчь такъ само якъ зъ варôвками: якъ суть загальнї варôвки для всѣхъ и окремй для поодинокихъ людей, такъ суть и „феральнї" днѣ, що мають важне значѣне для всѣхъ и окремй для поодинокихъ людей. И дивна рѣчь, якъ то люде тыхъ феральныхъ днêвъ боять ся.

Найбôльше „феральнымъ" днемъ есть у насъ понедѣлокъ. Въ той день не добре зачинати нѣякои роботы, бо она не удасть ся не добре выбирати ся въ дорогу, перепроваджувати ся, купувати и продавати, наймати ся на службу, а що найважнѣйше, дуже не добре ставити на льотерію. Якъ зачне ся въ понедѣлокъ, такъ буде вести ся цѣлый тыждень. Дитина, що прийде на свѣтъ въ понедѣлокъ, не буде мати щастя; зъ телички, що уродила ся въ понедѣлокъ, не буде добра корова и еи не треба годувати и т. д. Богато зъ тыхъ и имъ подôбныхъ забобонôвъ, набрали ся мы вôдъ жидôвъ. У жидôвъ есть такожь понедѣлокъ днемъ нещасливымъ. За то уважаесь у нихъ второкъ щасливымъ днемъ, бо то есть третій день въ котрôмъ Господь Богъ сотворивъ свѣтъ и того дня побачивъ, що все було добре. Въ декотрыхъ сторонахъ нѣмецкихъ краêвъ уважаесь сей день такъ щасливымъ, що люде не хотять въ иншій день вѣнчати ся лишь вô второкъ. Второкъ, кажуть, то день св. Николая и щасливый для сиротъ.

Середа, то день середный въ тыждни, она отже нѣ сяка, нѣ така—нѣ зла, нѣ добра; Тирольцѣ кажуть, що середа не добрый день, бо того дня Юда Искаріотъ повѣсивъ ся. Въ декотрыхъ сторонахъ Нѣмеччины уважають середу за недобру для тѣвныхъ коровъ

Четверъ уважають у насъ загально за добрый день. За то „свята пятнонька", то день не конче певный. Пятниця въ нашôмъ народѣ мае особливу почесть яко день муки и смерти Христовои и есть властиво днемъ смутку За такій самый день уважае ся пятниця и у другихъ народôвъ. У насъ кажуть, що въ пятницю не добре прати, а въ Каринтіи знову, що не добре въ той день полокат... бѣля въ рѣцѣ, бо буде повѣнь. Въ пятниц... не добре веселити ся, бо хто въ пятницю смі... ся, той буде въ недѣлю плакати. У нас... загально уважають за дуже добре розпочинат... въ пятницю яке велике дѣло, отъ п. ... жнива, або якесь предприемство, добыв... якогось бôльшого торгу. Въ полудневôй Н... меччинѣ знову боять ся пятницѣ дуже, бо ... нещасливый день подôбно якъ понедѣлокъ... не треба отже выбирати ся въ пятницю в... дорогу, не можна зносити ся до нового до... або перепроваджувати ся, тому, що подужав... не добре вставати першій разъ зъ постелѣ ... то въ пôвнôчнôй Нѣмеччинѣ кажуть, що х... въ пятницю рано встае зъ постелѣ право... ногою, то не буде мати нагнѣтокъ. Ду... легкій способъ лѣченя на нагнѣтки и нѣчо... не коштуе!

Субота, то день Матери Божои, де... добрый; въ суботу, хочь бы якій бувъ хм... ный день, то мусить сонце бодай разъ засві... тити. Але въ суботу кôнчить ся вся робо... и для того не добре зачинати новои, не добр... убирати новои одежѣ, або розпочинати служ...

Гадавъ бы хтось, що то лишь у нас... и взагалѣ въ Европѣ панує така забобонн... що до днêвъ тыждня; такъ не есть. Тї забо... боны суть и у Турковъ та Арабôвъ. У си... народôвъ уважае ся недѣля за нещасливу, ... въ недѣлю померъ ихъ пророкъ Магомет

въ цѣлый рядъ лѣтъ чиннымъ въ Міністерствѣ торговлѣ, вôдтакъ бувъ заступникомъ директора при Дирекціи руху у Львовѣ, а въ послѣдныхъ часахъ урядувавъ въ Президіи дирекціи зелѣзницъ державныхъ.

— **Зъ Перемышлянъ пишуть**, що тамъ повстала гадка заснувати руско-польску читальню для пôднесеня просвѣты середъ тамошныхъ мѣщанъ. Гадка та повстала межь зôбраными участниками пращального вечерка уладженого въ честь перенесеного до Бродôвъ тамошного ц. к. поборцѣ податкового, а учитель И. Грушецкій зôбравъ при тôй нагодѣ 12 зр. для бѣдныхъ школярѣвъ тамошныхъ.

— **Огнѣ**. Въ минувшôмъ мѣсяци погорѣли: въ Дубинѣ, приналежнôй до Илавча, повѣту теребовельского дворъ въ усѣма будынками господарскими; школа выносить 2 500 зр. — Въ Королѣвцѣ, въ повѣтѣ борщѣвскôмъ згорѣло 5 домôвъ господарскихъ на 10.5000 зр. — Въ Бориславѣ згорѣла парня жида Бляйберна, шкода 2 130 зр. — Въ Бронници, пов дрогобицкого згорѣвъ дôмъ и забудованя господарскій Г. Розенберґа на шкоду 2.500 зр. хоть майже цѣлковито убезпечену.

— **За богато музикальный**. Оногди въ львôвскôмъ театру лучила ся така смѣшненька подѣя: Пôдчасъ представленя оперы „Травіята“ спѣвала свою партъ п. Камільова. Якійсь жидокъ Мундъ, котрый сидѣвъ на 3 поверсѣ, такъ сподобавъ собѣ єи спѣвъ, що вытягнувъ якусь свиставку та ставъ на нѣй помагати спѣвачцѣ. Але на его нещастє, якъ разъ аґентъ поліційный мабуть нерозумѣвъ ся на его музикальности, бо середъ смѣху присутныхъ выпровадивъ жидка въ театру за дверѣ.

— **Велике спроневѣренє**. Зъ Будапешту доносять, що начальный управитель угорскои народнои касы ощадности, Людвикъ Піюсичь, застрѣливъ ся, а причиною самоубійства мали бути великѣ спроневѣреня, якихъ допустивъ ся, пустивши ся легкодушно въ круґлю спекуляцій біржевыхъ.

— **Пошести**. Зъ Войнилова доносять, що въ тôмъ мѣсточку розвапошились пошести якъ тифъ, кôръ, инфлюенца и т. и., котрымъ дуже на руку жидôвске неохойство и всякѣ нечистоты, якъ купы смѣтя та невысыхаючѣ потоки крови зъ убиванои по сѣняхъ зъ заѣздныхъ домахъ худобы на мясо.

— **Въ Лобзовѣ** пôдъ Краковомъ погорѣла школа кадетска. Нинѣшнѣ телеґрамы ранѣшнѣ принесли вѣсть, що вôдъ вчера пополудня школа горить и згорѣло вже зовсѣмъ праве єи крило.

— **Причину инфлюенцы** вже вôдкрыто. Зъ Берлина доносять именно, що зятеви звѣстного бактеріольоґа дра Коха, що придумавъ способъ лѣченя туберкулъ и сухôтъ, штабовому лѣкареви и директорови института для заразливыхъ недугъ удало ся вôдкрыти дуже маленькѣ бацилѣ, що выкликують на чоловѣцѣ недугу звану инфлюенцою.

Вѣсти епархіяльнѣ.

Аеп. Львôвска.

На конкурсъ розписанѣ зъ речинцемъ до 17 лютого 1892 приходы: Пôдборцѣ и Баличѣ подорожнѣ.

Презенту на приходъ Болшôвъ дôставъ о. Леонтій Шеферъ.

Введеный на сотрудництво въ Пониковици малôй о. Павло Дудикъ.

Консисторія вôднеслась до президіи намѣстництва о удѣлене институціи о. Андр. Обрѣзкови на Мальчичѣ.

Сотрудництво дôстали оо.: Ив. Созаньскій въ Вербилôвцяхъ, и Людвикъ Пôдгородецкій въ Пôдмихайлю.

Завѣдательство въ Збаражи старôмъ дôставъ о. Мих. Мосора, сотрудникъ Рыбникъ.

Институованый на Бѣле о. Іосифъ Лѣщиньскій.

Въ пропозицію на приходъ Плотича приняти оо. въ тернѣ: Корнило Монцѣбовичь, Романъ Крижановскій и Теодоръ Леонтовичь, а въ списѣ оо.: Ив. Габрусевичь, Ник. Дымчишинъ, Іос. Бородієвичь, Дим. Розлуцкій, Ник. Чубатый, Мар. Заячкôвскій, Ант. Сосенко, Мих. Горбачевскій, Мих. Форись, Вол. Шенкирикъ, Теод. Ковальскій и Витолдъ Билиньскій.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 4 сѣчня. Єго Величество Цѣсарь выѣхавъ вчера вечеромъ до Будапешту.

Букарештъ 4 сѣчня. Король румуньскій и наслѣдникъ престола выѣхали вчера заграницю и стануть нинѣ въ Будапештѣ. Король поѣде нинѣ вечеромъ дальше до Міляно и Паллянцы въ Италіи а наслѣдникъ престола до Сіґмарінґенъ.

Дрездно 4 сѣчня. Станъ здоровля кн. Юрія полѣпшивъ ся; небезпечнôсть житя, здаєсь проминула.

Будапештъ 4 сѣчня. Ґен. кавалеріи, Ґрефъ, бувшій адлятусъ верховного команданта краєвои обороны, померъ на инфлюенцу.

Ґмунденъ 4 сѣчня. Послѣдный білетинъ о станѣ здоровля королевои гановерскои доносить, що у неи проявило ся запалене лѣвого крила легкихъ; станъ силъ єсть однакожь вдоволяючій.

Брема 4 сѣчня. Коло Вільгельмсгафенъ наѣхавъ поѣздъ особовый на порожну машину, въ наслѣдокъ чого машиністъ и палячъ згинули на мѣсци а въ поѣздѣ особовôмъ дôзнала служба лишь легкого покалѣченя.

Господарство, промыслъ и торговля

Торгъ збôжемъ.

4 сѣчня	Львовъ	Тернопôль	Пôдволочиска	Ярославъ
Пшениця	1 25 11 75	11 70 11 50	10 71 11·75	11·35 12·—
Жито	10·—10·35	9 80 10 20	9 50 10 25	10.—10·50
Ячмѣнь	6 75 8	6 60—7 75	6 75—8 —	7·50—8 10
Овесъ	7 25—7·70	7· —7 25	6·81 7 25	7 30—7 85
Горохъ	6 50 13·	6·25 13 ·	6·— 12 50	7 — 13 —
Выка	—·—	—·—	—·—	—·—
Рѣпакъ	13 —13 50	13·—13 50	13·—13·25	13 25 13 75
Хмель	50 —65 —	—·—	—·—	—·—
Конюшина чер.	45·—55 —	42 —52	43·—53 —	45·—55·
Конюшина бѣла	—·—	—·—	—·—	—·—
Оковита	21·—21·50	—·—	—·—	—·—

Все за 100 кильо netto безъ мѣшка.

Оковита готова за 10.000 літр. пр. loco Львôвъ вôдъ 21·— до 21·50 зл.

Жито пошукує ся.

Хмель вôдъ 50·—до 65 — за 56 кильо

Поѣзды зелѣзничѣ.

Пôсля- середно-европейского часу (Вôдъ 1 жовтня 1891)

До Львова приходятъ:	Поѣздъ поспѣшня	Поѣздъ особовый	Поѣздъ особовый	Поѣздъ мѣшаный
Зъ Кракова	4·03	8·50	9·28	7·15
Зъ Пôдволочискъ	2·20	7·30		3·15
Зъ Пôдволочискъ на Пôдзамче	2·08	7·01		2·38
Зъ Коломыѣ, Саніслава и Гусятына		11·22		
Зъ Букарешту, Яссъ, Сучавы, Черновець, Гусятина и Станіслава	7·23	1·22		
Зъ Сучавы, Черновець, и Станіслава		6·17		
Зъ Сухои, Хирова, Гусятина, Станіслава и Стрыя.		3·10		
Зъ Сухои, Хирова Станіслава, Будапешту, Мункача, Лавочного и Стрыя		8·31		
Зъ Пешту, Лавочного, Нового Санча, Хирова, Гусятина, Станісл. и Стрыя.		11·12		
Зъ Сокаля и Белзця				3 46
Зъ Равы Рускои				7 50
Зô Львова ôдходять:				
До Кракова	2·28	4·15	7·20	8·30
До Пôдволочискъ	4·11		9·50	10·35
До Пôдволочискъ зъ Пôдзамча	4·22		10·15	11·05
До Станіславов и Коломыѣ		4·48		
До Сучавы, Черновець, Станіслава, Гусятина, Ясъ и Букарешту	8·40	9·48		
До Станіслава, Черновець, Яссъ и Букарешту		3·54		
До Стрыя, Лавочного, Мункача, Будапешту, Станіслава и Гусятина Хирова и Сухои		7·48		
До Стрыя, Хирова, Сухои, и Станіслава		10 54		
До Стрыя, Станіслава, Нов Санча, Гусятына, Лавочного, Пешту и Мункача		5·50		
До Белзця и Сокаля				8·4[illegible]
До Равы Рускои				5·40

Коли часъ середно - европейскій показує 12 год, то єсть:

у Львовѣ 12·35 год. у Вѣднѣ 12·06 год
въ Чернôвцяхъ 12 45 „ въ Празѣ 11·58 „
въ Пôдволочискахъ 12·44 „ въ Будапештѣ 12·16 „

Примѣтка: Годины пôдчеркненѣ лінійкою означаютъ часъ нôчный вôдъ год. 6 вечеръ до год. 5 мін. 59 рано

Вôдвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій

понедѣлокъ єсть у нихъ щасливый, а четверъ и пятниця то найщаслившій днѣ у нихъ.

Недѣля то день святый, свѣтлый день радости и побѣды, бо день воскресенія Христового; вôнъ мусить бути щасливый. Дѣти що родять ся въ недѣлю, будуть щасливѣ, будуть талановитѣ. Въ недѣлю спочиває вся робота, бо то день вôдпочинку, день молитвы.

Але не конець на тыхъ дняхъ тыждня; але и кождый мѣсяць має свои „феральнѣ“ днѣ. Цѣкава рѣчь, що та „феральнôсть“ ихъ вяже ся звычайно зъ ихъ числомъ. Дивно, длячого людемъ якось не конче подобають ся такѣ числа якъ 3, 7 и 13 и взагалѣ числа непаристѣ. Деякѣ люде такъ тыхъ чиселъ боять ся, що борони Боже, щобы при важнѣйшихъ торжествахъ, отъ хочь бы и на Святый вечеръ засѣдало до стола непаристе число людей; кажуть, то недобрый знакъ, бо хтось зъ нихъ мусить умерти. Певно, тажь всѣ мусимо умирати. Тому то и непаристѣ днѣ въ мѣсяци уважають ся за недобрѣ и небезпечнѣ або нещасливѣ. Мы знали одного впрочôмъ интеліґентного чоловѣка, котрый за нѣщо въ свѣтѣ бувъ не выбиравъ ся въ дорогу дня 13 якого небудь мѣсяця, бо казавъ, що самъ пересвѣдчивъ ся на собѣ, що той день за кождый разъ принѣсъ ему нещастє въ дорозѣ. Декотрымъ днямъ приписує ся зновъ велику силу на станъ погоды, на урожаѣ и на судьбу чоловѣка. На св. Ивана набирає всѣляке зѣле найбôльшои силы до чарôвъ и длятого чарôвницѣ збирають въ той день досвѣта зѣлє.

Въ нôчь св. Андрея може дѣвчина, коли то умѣє зробити, побачити свого нареченого. Въ рôздвяну нôчь говорить навѣть худобина. Коли на Новый рôкъ дѣвчина побачить зъ рана вперше мужчину то вôддасть ся; побачити въ той день стару бабу, не добре, а хто побачить на Новый рôкъ вперше жида, (мабуть не того, що приходить по довгъ, але якогось другого), буде мати щастє черезъ цѣлый рôкъ.

Декотрѣ люде мають зновъ свои окремѣ дни „феральнѣ“, себъ то нещасливѣ; бувають то звычайно дни, въ котрыхъ комусь разъ або другій лучила ся якась пригода и вôнъ думає, що той день мусить бути вже завсѣгды нещасливый. Мы знали одного чоловѣка, котрый дуже боявся дня 14 кождого мѣсяця, бо той день бувъ въ его родинѣ нещасливый. На 14 померъ его дѣдъ, померъ батько, двѣ тѣтки та й его власна донька, отже видко, казавъ вôнъ, що то день нещастя для его роду.

Ото маленька вязанка тыхъ забобонôвъ, котрыми чоловѣкъ безъ потребы морочить собѣ голову, самъ себе лякає и мучить та самохôть робить собѣ дѣйстно не оденъ день нещасливымъ, котрый, колибъ вôнъ въ тѣ забобоны не вѣривъ, мôгъ бы ему щастє принести.

АПТЕКА ПОДЪ „СРѢБНЫМЪ ОРЛОМЪ“

ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручає:

Знаменитû средства до консервованя зубôвъ и яселъ и удержаня ими губнои въ цѣлковитôй чистотѣ, именно

Порошокъ до зубôвъ салициловый и зъ руты надає зубамъ снѣжну бѣлôсть и не ушкоджуючи цѣлкомъ шклива хоронить ихъ передъ спорохнѣлостію.— Цѣна шкатулки 25 и 35 кр.

Вода анатеринова, настôй на зѣляхъ антисептичныхъ, а также и **вода салицилова**, котрои пару капель роз пущенныхъ въ шклянцѣ воды, по выполоканю губы усуває зъ неи непрiятный смакъ, а также забезпечує ясла передъ всѣми **слабостями**.

В.ЛАСНОИ ФАБРИКИ

свѣчки церковнû

восковû и стеариновû,

СВѢЧКИ

на деревця Рождества Христового,

ЦВѢТЫ ДО СВѢЧОКЪ

БУКЕТЫ

вазоновû на престолы

поручає **найдешевше**

ТОРОВЛЯ

Фридриха

ШУБУТА

у Львовѣ,

Ринокъ, пôдъ ч. 45.

ДЗЕВОНЬСКІЙ и ҐІҐЕЛЬ,

Львôвъ, ул. Галицка 6.

поручають по цѣнахъ найнизшихъ

великій выбôръ ручныхъ робôтъ дамскихъ

розпочатыхъ и покôнченыхъ въ найновѣйшôмъ вкусѣ. Всякû приборы до шитя, гафту и гачкованя. Хустки повстянû, рукавички дамскû, мужескû и дитинячû. — Мыделка и парфумы.

Препорученя зъ провiнцiи сповняємо вôдворотною почтою.

ПА-

расолѣ у великôмъ выборѣ, **Кальошû** американьскû и россiйскû. Бѣлье мужеске, выробы триковû, бѣлье Єґера, итп. поручає найдешевше маґазинъ товарôвъ модныхъ, приборôвъ подорожныхъ, тоалетныхъ итп.

Павла Лянґнера,

передъ тымъ

Братôвъ Лянґнерôвъ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

Цѣнники на жаданє даромъ.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГИПОТЕЧНОГО

купує и спродає

всякû ефекта и монеты

по курсѣ деннôмъ найдокладнѣйшомъ, не числячи жаднои провизіи.

Яко добру и певну льокацію поручає:

$4\frac{1}{2}\%$ листы гипотечнû.	4% пожичку пропинацiйну галицку.
5% листы гипотечнû премiованû.	5% „ „ буковиньску.
5% листы гипотечнû безъ премiи.	$4\frac{1}{2}\%$ пожичку угорскои желѣзнои дороги державнои.
$4\frac{1}{2}\%$ листы Тов. кредитового земс.	$4\frac{1}{2}\%$ пожичку пропинацiйну угорску.
$4\frac{1}{2}\%$ листы Банку краєвого.	
$4\frac{1}{2}\%$ пожичку краєву галицку.	

4% угорскû Облигацiи индемнизацiйнû,

котрû то паперѣ контора вымѣны Банку гипотечного всегда купує и продає **по цѣнахъ найкористнѣйшихъ.**

Увага: Канторъ вымѣны Банку гипотечного приймає ôдъ Вп. купуючихъ всякû вылъосованû, а вже платнû мѣстцевû паперѣ цѣннû, якъ также купоны за готôвку, безъ всѣлякои провизiи, а противно замѣсцевû, лишень за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляє новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ. за зворотомъ коштôвъ, котрû самъ поносить.

ГАЛИЦКІЙ

БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

почавши ôдъ 1 лютого 1890 поручає

4% АСИГНАТЫ КАСОВИ

въ 30 дневымъ выповѣдженємъ

$3\frac{1}{2}\%$ АСИГНАТЫ КАСОВИ

въ 6 дневымъ выповѣдженємъ, которû знаходячû ся въ обôгу

$4\frac{1}{2}\%$ АСИГНАТЫ КАСОВИ

въ 90 дневымъ выповѣдженємъ, будуть опроцентованû почавши вô дня 1 мая 1890 по 4% въ дневымъ терминомъ выповѣдженя.

Львôвъ, дня 31 сѣчня 1890. Дирекцiя

Новоотворена и на ладъ первородныхъ того рода заграничныхъ закладôвъ уладжена

ДРОҐЕРІЯ

головный складъ матерiялôвъ аптичныхъ и фарбъ

ЛЬЕОПОЛЬДА ЛѢТЫНЬСКОГО

маґiстра фармацiи

у Львовѣ, улиця Коперника ч. 2, поручає:

розробы лѣчничû, хемiкалiя, средства специфiчнû и унiверзальнû, краєвû и заграничнû. — Концесiонована продажъ трутинъ.

Артикулы ґумовû и опатрунки хирурґiчнû въ найбôльшôмъ выборѣ и зъ першихъ жерелъ.

Прилады тоалетовû, средства косметичнû, мыделка, пудры и кремы. — Парфумы анґлiйскû, французскû и краєвû.

Оливу до свѣченя.

ТРАНЪ РИБЯНЫЙ КУРАЦIЙНЫЙ въ фляшкахъ ориґiнальныхъ (пачка 5 кiльоґрамова, 6 фляшокъ, коштує 5 зр.)

Вина лѣчничû, Маляґу, Конякъ, Румъ, Оцѣтъ и т. п.

Запримѣчаємо притôмъ, що, позаякъ предметы тû суть въ Дроґерiи на головному складѣ, можь ихъ тутъ дôстати о много таньше, въ бôльшому доборѣ и лучшôмъ сортѣ, нѣжь денебудь инде.

Замовленя зъ провiнцiи полагоджують ся вôдворотною почтою.

Адресъ: Льеопольдъ Лѣтыньскій, Львôвъ, ул. Коперника ч. 2.

Зъ друкарнѣ Вл. Ловиньского пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.